

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

De GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE GRONINGEN herinnert de belanghebbenden aan de bepalingen der wet van den 8 November 1815, no. 36 (*Staatsblad* no. 51), volgens welke alle schuldvorderingen, betreffende de dienst van het afgelopen jaar 1835, vóór den 1 Julij aanstaande moeten zijn ingediend, en noodigt de Pretensiehouders ten laste van 's Rijks kas, over evengemeld dienstjaar, uit, hunne Declaratiën bij hem Gouverneur in te dienen vóór den 1 Julij 1836, daar zij anders geene betaling kunnen bekomen.

GRONINGEN
den 16 Mei 1836.De Gouverneur voornoemd:
RENGERS.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, ten overstaan van derzelver Gecommitteerde, op Dingsdag, den 24 Mei 1836, des voormiddags te elf uren, in een der vertrekken in het Raadhuis dezer Stad, aan de minstaannemenden uit te besteden de navolgende werken, als:

1°. Het AFBREKEN van de OUDE WOLDTIL in den *Hinkemahomsterweg*, tusschen *Ooster Hoogbrug* en *Ruischerbrug*, en daarvoor in plaats te zetten eene nieuwe STEENEN POMP.

2°. Het ZETTEN van eene nieuwe WALBESCHOEIJING, tegenover het Tolhuis te *Foxham*.

3°. Het VERNIEUWEN van den BINNEN-FRONTMUUR en BEMETSELING der GEWELVEN op de GAANDERIJ en verdere reparatiën aan het Kleine Poortje te *Groningen*.

4°. Het AFBREKEN der oude houten BESCHOEIJING, en daarvoor in plaats te zetten een' nieuwen STEENEN WALMUUR, langs de zuidzijde van de Noorderhaven, van de Behuizing roode lett. I no. 219 af tot aan het Schip-persgezelschap, lett. I no. 234.

5°. Het OPBREKEN en wederom LEGGEN van de ZERKEN DEKLAGE op den WALMUUR, langs de Noordzijde der Noorderhaven en verder tot aan den Boteringeboog.

6°. Het LEVEREN, BEWERKEN, HEIJEN en ZETTEN van dertig stuks SCHOORPALEN, en een gelijk getal LANDVASTPALEN, in en aan de Havens en Diepen der Stad.

7°. Het BAGGEREN van vijfduizend, eenhonderd Lasten SLIJK, ENZ.

Waarvan de Bestekken van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen, en waarvan nadere informatie te bekomen zijn bij den Stads Bouwmeester

D. H. BOS. — GRONINGEN den 9 Mei 1836.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

VRIJWILLIGE WERVING

VOOR DE KOLONIALE DIENST IN DE OOST- OF WESTINDISCHE BEZITTINGEN, BIJ DE KORPSSEN KAVALLERIE, ARTILLERIE EN INFANTERIE.

Al degenen, welke genegen mogten zijn, om dienst te nemen bij de Koloniale Troepen, onder genot van f 10 — 50 Handgeld, voor den tijd van zes jaren (te rekenen van en met den dag der inscheping naar die Gewesten), kunnen zich aanbieden bij den Plaatselijken Kommandant te Groningen, of bij den Sergeant der Werving, in het Wershuis in het Lutkenieuwstraatje, aldaar ter Stede.

De vereischten, waarvan een Vrijwilliger moet zijn voorzien, zijn de volgende:

- 1) Eene Geboorte- of Doopakte;
- 2) Een Certificaat van Goed en Zedig Gedrag, van de laatste woonplaats, — en
- 3) Een Certificaat, lett. L L (alsdan is de Doopakte niet noodig), en die gediend hebben hun Paspoort.

Moetende verder de volle lengte van 1,622 El hebben.

Jongelingen, die nog geene 18 jaren oud zijn, moeten, in plaats van een Certificaat lett. L L, eene Schriftelijke Toestemming hunner Ouders of Voogden, afgegeven en gelegaliseerd door het Gemeentebestuur, overleggen.

Eindelijk kunnen de zoodanigen, welke gehuwd zijn, of reeds 44 jaren bereikt hebben, niet worden aangenomen.

De Ingezetenen, welke in de maand October van het afgelopen jaar 1835 en vervolgens, tot op heden, Militairen met Voeding gehuisvest hebben, worden verwittigd, dat zij op aanstaande Vrijdag en Zaterdag, den 20 en 21 Mei 1836, telkens des voormiddags van tien tot twaalf en des namiddags van drie tot vijf uren, zich aan het Bureau van Inkwartiering kunnen vervoegen, ten einde de daarvoor bepaalde schadevergoeding, tegen intrekking van de afgegevene Inkwartieringsbiljetten, te ontvangen; en zullen die Ingezetenen, welke verzuimen mogten op de hier boven bepaalde dagen en uren te compareren, gerekend worden, van die schadevergoeding afstand te hebben gedaan.

GRONINGEN
den 13 Mei 1836.J. DE VRIES,
belast met de waarneming der Werkzaamheden
van het Bureau van Inkwartiering.

CURATOREN van de HOOGESCHOOL te Groningen roepen bij deze op alle HOUDERS van Pretensien ten laste van het Rijk, wegens Leveranciën ten behoeve der voorschrevene Hoogeschool over de Dienst 1835, om hunne Declaratiën, voor zoo veel die niet reeds ingediend mogten zijn, in den vereischten vorm bij Curatoren opgemeld in te leveren vóór den 1 Julij eerstkomende, en zulks uit hoofde zij, bij eene latere inzending, geene betaling voor hunne Pretensien kunnen erlangen.

GRONINGEN
den 18 Mei 1836.Op last van Curatoren voornoemd:
A. L. WICHERS, Secret.

De Houders van Pretensien, ten laste van het Departement van Oorlog, over het jaar 1835, worden door deze herinnerd, dat zij hunne rekeningen, memoriën of declaratiën onverwijld aan het Departement van Oorlog moeten inzenden, en wel vóór den 1 Julij aanstaande, en dat na dien dag geene derzelve meer worden aangenomen.

Op Maandag, den 6 Junij 1836, des voormiddags te elf uren, zal, door den Agent van het Domein in de Provincien Groningen en Drenthe, ten overstaan van den heer mr. J. Fresemann publick worden aanbesteed:

Het graven van plus min 648 Nederlandsche Roeden Italië Zwet, plus minus 1715 Roeden Groene Gaten, 1900 Roeden Slijkgronden, benevens eenige Herstellings- en Onderhoudswerken; alles breeder in de Bestekken omschreven, en gelegen op en bij 's Rijks Aanwassen in den Dollard, achter de Binnen-AE, Gemeente Termunten, Provincie Groningen.

Gegadigden kunnen inzage van het Bestek en de Condiitiën, op welke de genoemde Aanbesteding zal plaats hebben, bekomen ter secretarij van de Gemeente Termunten, ten kantore van den Heer Canter-Cremers en van den voornoemden Notaris, alsmede bij J. G. Kuiper, Opzigt van het Domein te Leermens, welke op Zaterdag, den 4 Junij aanstaande, des voormiddags te tien uren, in loco aanwils zal doen van de uit te bestedene Werken.

Daar de post van Heelmeester ten platten lande, en Voedmeester op Schokland, door vertrek van den Heer Ringeling naar elders met den 1 Junij aanstaande, vakant wordt, zoo roept de Heer Gouverneur van de Provincie Overijssel de daartoe genegen zijnde en bevoegdheid bezittende Adspiranten op, om zich ten spoedigste en wel vóór den 25 dezer maand aan te melden, en aan het Provinciaal Gouvernement te Zwolle in te zenden hunne bij de Wet gevorderde bewijzen van bevoegdheid tot voormelde betrekking, alsmede van hun goed gedrag; bedragende het inkomen, aan voormelde post verbonden, achthonderd Guldens en vrije Woning.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 10 Mei.

De Koningin der Nederlanden heeft ditmaal niet haar eigen paleis betrokken, maar dat van haren behuwdzoon, Prins Albrecht; den 9den is daar het 27ste geboortefeest van Prinses Albrecht (Marianne) gevierd.

— Te Leipzig heeft een beklagenswaardig voorval plaats gehad. Als gewoonlijk is daar, tijdens den mistijd, gelegenheid tot verschillende volksvermaken, onder anderen ook eene menagerie van wilde dieren. Zondag, den 1 Mei, wilde de oppasser den tijger doen brullen, om de toeschouwers genoeg te geven; tot dit einde sloeg hij met een rietje naar het beest. Reeds moede van den gan-

schen dag zijne kunsten te vertoonen, liet het dier zich niet storen en bleef schijnbaar rustig. »Ik zal u wel helpen, en leeren gehoorzaam zijn,» zei de oppasser op eenen toornachtigen toon. Daarop bukte hij, om eene hooivork op te rapen, waarmede gewoonlijk den dieren het vleesch in de hokken wordt toegestoken, en leunde alzoo met den anderen arm op den rand der kooi. Dit oogenblik neemt de tijger waar, rukt den arm naar zich toe en scheurt denzelfden allervreesselijkst. Op het akelige hulpgeschreeuw van den ongelukkige storten al de toeschouwers half dood van schrik de tent uit; ook alle nabijstaande spellen loopen ledig. Onder het, door de verbeelding ingegeven geroep: *de leeuw is los!* snelt een ieder hals over hoofd het eerste het beste huis binnen, om zich te redden voor de tanden en klauwen van tijger of leeuw, welke men reeds waande in de lendenen te voelen; vrouwen, dienstmaagden, kinderen, alles vlugt door elkander, om een veilig oord te bereiken. Gelukkiglijk bleek de vrees ongegrond te zijn; geen der wilde dieren was uitgebroken en de tijger had, toen de overige oppassers toeschoten, zijne prooi losgelaten; men heeft den man intusschen den arm moeten afzetten en men twijfelt aan het behoud van zijn leven.

Van den 32den. De hertogen van Orleans en van Nemours zijn gisteren namiddag alhier aangekomen. Onze Staats-Courant meldt daaromtrent het volgende: »Terstond na hunne aankomst in het koninklijke slot, ontvingen zij de bezoeken der prinsen van het koninklijke Huis, en maakten zij vervolgens bij Z. M. den Koning hunne opwachting. Van daar begaven H.H. K.K. H.H. zich naar H. M. de Koningin der Nederlanden, alsmede naar de prinsessen van het koninklijke Huis. De hoop, dat men de beide prinsessen des avonds in den schouwburg zoude zien, alwaar Spontini's nieuwe opera *Alcidor*, onder den toevloed van eene overgrote menigte toeschouwers, werd opgevoerd, kon niet vervuld worden, omdat hoogstdezelven hunne bezoeken nog niet hadden geëindigd. Des avonds was souper bij Z. K. H. den kroonprins. Heden middag (den 12den) is groot diner op het slot in de ridderzaal.»

Van den 35den. Uit Krakau wordt, van den 5 Mei, geschreven, dat aldaar nog altijd geheime kuiperijen plaats hebben en dat men dreig- en brandbrieven in de straten heeft gevonden, die het oogmerk te kennen gaven, om de stad in brand te steken en verscheidene leden van den Senaat te vermoorden, in geval niet de Oostenrijksche troepen, die, gelijk men weet, ter bescherming van de overheden en vredelievende ingezetenen slechts in kleinen getale zijn achtergebleven, oogenblikkelijk van het gebied des vrijstaats wierden verwijderd. Twee personen, op wie in het eerst groote verdenking viel, werden gearresteerd, doch spoedig in vrijheid gesteld, toen zij hunne onschuld deden blijken. Intusschen zijn de autoriteiten onvermoeid werkzaam, om de ware schuldigen op te sporen.

FRANKFORT den 13 Mei.

Het gerucht schijnt zich te bevestigen, dat in de zittingen der Bondsvergadering gehandeld zal worden over de verwijdering der bondstroepen uit deze Vrijstad en hare omstreken. Verscheidene leden van het Duitsche Bondsgenootschap zouden zulks, ook uit hoofde der groote kosten, die deze bezetting hun veroorzaakt, verlangd hebben.

Van den 31den. De baron van Tengenell, generaal-majoor in Nederlandsche dienst, en lid der militaire commissie van het Duitsch-Verbond, is eergisteren alhier aan eene zenuw-beroerte gestorven. De overledene genoot hier in hooge mate de openbare achting.

VAN DEN MAIN den 12 Mei.

Nadat onlangs in Wurtemberg, door de Stenden-vergadering, een besluit is genomen, dat leidt tot eene zoogenaamde emancipatie der Israëlieten, is dezer dagen ook te Frankfort daartoe eene eerste schrede gedaan. Het casino-gezelschap, namelijk, heeft, zonder dat zulks eenigen tegenstand vond, aan de aldaar ter stede gevestigde leden van het geslacht *Rothschild*, die tot dus ver, uit hoofde hunner geloofsbelijdenis, van dat gezelschap waren uitgesloten, het lidmaatschap toegestaan. Daar nu het genoemde casino eene vereniging is van alle aanzienlijken, zoo is het te verwachten, dat het door dit gezelschap gegeven voorbeeld ook in de overige maatschappelijke kringen en instellingen van Frankfort navolging zal vinden.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 14 Mei.

HH. MM. de Koning en de Koningin zijn den 11den van het kasteel van Windsor in deze hoofdstad aangekomen. Eerstgemelde heeft dien dag een groot lezer gehouden, hetwelk door Z. K. H. den Prins van Oranje en diens beide zonen is bijgewoond. Vervolgens heeft de Prins van Oranje in het door Hoogstendelzen betrokken hôtel van Mivart het korps diplomatiek ontvangen, en is, nog dienzelfden dag, met beide zonen bij een prachtig gastmaal tegenwoordig geweest, hetwelk door den graaf Jersey ter zijner eere gegeven werd. Den 12den hebben de drie Nederlandsche Prinszen een bezoek bij de Hertogin van Kent en de Prinses Victoria afgelegd, en dien namiddag bij H. M. de Koningin het middagmaal gebruikt, wie zij vervolgens naar den schouwburg *Kings Theatre* hebben vergezeld. Den 13den heeft de Koningin, door de Nederlandsche Prinszen begeleid, het nieuwe paleis van St. James bezocht.

Van den 35den. Ieder, die met den aard der bevolking van het Vereenigd Koninkrijk bekend is, zal het geenszins bevreemden, dat, naarmate de pogingen, welke de bekende O'Connell onvermoeid te werk stelt, ter wezenlijke gelijkstelling der Ieren in het bijzonder en der R.-Katholijken hier te lande met de ingezetenen, die eene andere Godsdienst belijden, met meer gevolg bekroond worden, naar die zelfde mate de pogingen in kracht verdubbelen van O'Connell tegenpartij. Van daar, dat, om meer klem te vereenigen, de leiders der Protestanten ten verleden jare eene *Hervormde Maatschappij* hebben opgericht, welke dezer dagen haar eerste verjaarsfeest gevierd heeft. De graaf van Winchilsea heeft bij die gelegenheid eene lange rede gehouden, waarin hij verklaard heeft, dat het doel der vereeniging open en klaar was, namelijk, om, door alle mogelijke middelen, de beginselen van de omwenteling van 1688 te handhaven, en de staatsregeling in kerk en staat te ondersteunen, als de beste waarborgen voor burgerlijke vrijheid. Kapitein Gordon volgde den spreker op, en schetste een donker tafereel van de voortgangen, die, zijns inziens, de R.-Katholieke beginselen tegen den wil en geest der Britsche staatsregeling hier te lande maakten. Hij noemde de emancipatiebill van 1829 een' noodlottigen stap, die verwaart over het land gebracht had. Het aantal R. K. kollegiën en kapellen nam onbegrijpelijk toe, zoodat de rekenaar vreesde, dat de Hervormden in het eind, nam men geene tegenwerkende maatregelen, geheel het onderspit zouden delven. In 1796 waren er naauwelijks twintig R.-Katholieke kapellen in Engeland en Schotland; thans bedraagt derzelver aantal over de 500, en worden er nog 80 nieuwe opgehouden of ontworpen. De spreker betoogde, dat vooral na de afschaffing der Oranjeloes eene of andere vereeniging van Protestanten noodzakelijk was geworden; en hij verheugde zich in de stichting der tegenwoordige maatschappij. Tot hoofd van dezelve werden vervolgens benoemd de hertog van Newcastle, en tot vicepresidenten de graven van Winchilsea en Roden. Een verzoekschrift werd gesteld, om de belangen der Hervormden aan het Parlement aan te bevelen.

In het Lagerhuis is den 11 dezer een voorstel van den heer Lynch bepaaldelijk aangenomen, strekkende om eene wet uit den tijd van George II, wegens de door Roomsche-Katholieke priesters in Ierland ingezegende huwelijken, af te schaffen. Deze wet stelde vast, dat elk huwelijk, hetwelk door een Roomsche-Katholiek priester was ingezegend, onwettig was, zoodra eene der beide partijen de Hervormde Godsdienst beleed, of binnen het laatste jaar nog beleeden had. Ook in de vorige zitting was dit voorstel in het Lagerhuis aangenomen, doch het Hoogerhuis heeft hetzelfde toen verworpen. Zeer waarschijnlijk wacht het nu een gelijk lot.

Over het geheel is de verbittering in en buiten het Parlement tusschen de Hervormde en R.-Katholieke partijen door de jongste beraadslagingen in het Parlement weder aangewakkerd, tot groot leed van de verdraagzamen en vredelievenden, die zoo gaarne eene ineensmelting der gemoederen ten algemeenen beste zouden zien.

— De jongste verkiesing van den heer O'Connell als lid van het parlement te Dublin is gisteren, door eene commissie, welke belast was met het onderzoek deswege, vernietigd, ter zake van de bij dezelve plaats gehad hebbende kunstnarigen en overtredingen der wet. De genoemde volksman heeft dus voor het oogenblik geene zitting in het parlement. Het noodige is echter reeds voorbereid, om hem elders, namelijk in de Iersche stad Kilkenny, te doen verkiezen, en alzoo op nieuw te doen optreden; hij heeft zich bij het kieskollegie aldaar aanbevolen door een brief, aan het slot waarvan hij verklaart, dat Ierland geen regt kan wedervaren, zoo lang er geene hervorming van het Hoogerhuis bewerkstelligd is.

FRANKRIJK.

PARIS den 13 Mei.

— Bij de Kamer is eene petitie ingekomen tegen het groote kruidhuis te Cherbourg, hetwelk men beweert zoodanig geplaatst te zijn, dat de verdediging der vesting, indien zij aangevallen wierd, het niet behoeden kan van in brand geschooten te worden, en hetwelk elk oogenblik de stad, die 20,000 inwoners telt, eenen arbeid van 50 jaren en de vrucht van 80 millioenen schats vernielen kan.

— Men heeft opgemerkt, dat sedert eenige maanden lord Granville's bezoeken op het kasteel veel zeldzamer zijn, dan te voren; dit wordt als een der blijken van verkoeling tusschen onze regering en die van Groot-Brittannië beschouwd. Zelfs ziet de Engelsche ambassadeur, sedert men tot de reis der prinsen naar Duitschland besloten heeft, onze ministers zeer zelden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 17 Mei.

Naar men verneemt, heeft de bekende fabrikant in kristal en glaswerk te Flemmille Grande, bij Luik, J. B. L. Fernet, het voornemen, zijne fabriek in Noord-Nederland over te brengen en zich met zijne woonplaats te 's Hertogenbosch te vestigen.

— Den 5 dezer heeft de maire van Boulogne, in zijne hoedanigheid van consul der Nederlanden, namens Z. M. onzen Koning, aan den schipper Rousselot eene groote zilveren medaille en aan ieder zijner bootsgezellen een tienguldenstuk met een schitterend getuigenis ter hand gesteld, wegens de redding der equipage van het Nederlandsche schip Titia, kapitein Zelling, met graan beladen, welk vaartuig den 8 November l.l. twee mijlen van Ramsgate schipbreuk heeft geleden. Aan bovengemelde scheepsgezellen gezamenlijk waren reeds 300 franken verstrekt, wegens het verlies van kabels, dat zij geleden hadden.

LEIDEN den 15 Mei.

Men zegt alhier vrij algemeen, dat er steeds met den besten geest gearbeid wordt tot het in stand brengen van het oetdooi, door Zijne Maj. onzen geëerbiedigden Koning verleend aan J. Wijtenburg de Vries en A. van de Garde, tot het aanleggen eener stoomboot op Amsterdam vice versa, zoodra er met den ijzeren spoorweg van Amsterdam op Haarlem een begingemaakt zal worden, om genoemden spoorweg met de stoomboot in verband te brengen en alsdan van Leiden naar Haarlem, vice versa, dagelijks zesmalen over te varen, en alzoo gemelde dienst naar die van den spoorweg zoo veel mogelijk te regelen.

GRONINGEN den 19 Mei.

Men verneemt, dat de Operisten van het Fransche tooneel te Amsterdam, geadsisteerd door den heer LAURAND, eerste Ballet-danser van Parijs, en de voornaamste sujetten van het Corps de Ballet van den Amsterdamschen stads schouwburg, zeer waarschijnlijk hier ter stede, eerlang, bij derzelver coorreis, eenige weinige tooneelrepresentatiën zullen geven, bestaande in Fransche kleine Opera's, Vaudevilles en Balletten; wanneer namelijk de aan te wenden kosten vooraf door eene intekening kunnen worden verzekerd.

SCHIEDAM den 12 Mei. Uit het te voren bekend gemaakte twaalfstal predikanten, is heden door den breeden kerkeraad der Hervormde Christelijke Gemeente alhier, geformeerd het volgende zestal, alphabetisch gesteld: DD. J. F. Asma, te Rijp; A. Rutgers van der Loeff, te Slochteren; D. T. F. Patijn, te Wadenhoijen; L. Proes, theol. doct. te Doorn; P. C. Ribbeck, te Leusden, en H. J. van Rijnsoord, te Deventer.

DELFT den 13 Mei. Ter vervulling der vacature, veroorzaakt door het emeritaat van den wel eerw. zeer geleerde heer J. J. Metelckamp, S. S. theol. doct., heeft de breede kerkeraad der Nederlandsche Hervormde Gemeente het volgende twaalfstal van predikanten alphabetisch geformeerd: DD. J. Boon, te Sommelsdijk; H. Bron, te Goudereak; J. Correll, te Avezath; W. H. Frankamp, aan den Leidschendam; J. F. van Hoogstraten, te Lochem; C. A. Klinkenberg, te Nootdorp; N. J. van der Mandelt, te Egmond-aan-Zee; C. L. P. Metelckamp, S. S. theol. doct. te Soest; C. Molenkamp, te Rijswijk; D. Pijzel, te Voorburg; G. van Schelle, te Loosduinen, en H. E. van Ussendijk, te Harlingen, de laatste met het lot tegen J. Bolding, te Jisp.

Mengelwerk.

BIJVOEGSEL

TOT HET ARTIKEL IN DE VORIGE COURANT:

OVER DE TWEE KRUIDMAGAZIJNEN BINNEN GRONINGEN.

Non semel, sed saepius!

In ons Artikel der vorige Courant, waarin op het schrikkelijk gevaar gewezen is, in hetwelk Groningen op dit oogenblik verkeert door de duizenden en tienduizenden ponden van buskruid, die men aan hetzelfde in bewaring heeft gegeven, is gezegd, dat ook Delft in vroeger dagen door het springen van een Kruidmagazijn voor een zeer groot deel verwoest is geworden. Dit ijselijk ongeluk had plaats den twaalfden October van den jare 1654 (1). Een Kruidtoren, waarin de helft der hoeveelheid buskruid was opeengestapeld, welke, naar men zegt, binnen Groningen, of vóór eenige dagen gebragt, of met het vroeger gebragte daar thans voorbanden is, een Kruidtoren derhalve met tachtigduizend oude ponden kruid vloog in de lucht, en vervulde de geheele Stad met rouw en ellende. Van de vijf honderd huizen, waren er, gelijk KOK in zijn *Vaderlandsch Woordenboek* op het artikel Delft vermeldt, tweehonderd geheel in puin verkeerd, en de overigen allen geweldig beschadigd. Tusschen de vier- en vijf honderd menschen schoten er het leven bij in, en bloed en vlammen vermengden zich in de straten onder elkanderen. WAGENAAR, schoon in het twaalfde deel zijner *Vaderlandsche Historie* slechts met een enkel woord van dezen *gruwel der verwoesting* (om eene uitdrukking van onzen oud-Hollandschen Dichter VONDEL te ontleenen) melding makende, heeft echter het tooneel derzelfde verwoestiging door eene uitslaande plaat, die men in het gemelde twaalfde deel vinden kan, en waarop de in puin gezonkene, of van hare daken beroofde en op allerlei wijze gehavende woningen schrikwekkend zijn afgebeeld. Deze onze groote, in onzen tijd met magtelooze woede door afgunst en partijzucht aangegrinde Historie-Schrijver verhaalt voorts, dat men in de noodzakelijkheid was, voor alle huizen van Delft vrijdom van verponding gedurende den tijd van vier jaren toe te staan, en voor de huizen, die van nieuws weer moesten worden opgebouwd, veertien jaren lang vrijheid van dezelfde verponding. Daarenboven verleende men vrijheid van den veertigsten penning van alle Vreemdingen en geregeldde Belastingen der genoemde huizen, en vrijheid van den Impost op de grove waren voor den tijd van zes jaren.

Zou men soms door de drie scheepsladingen kruid, die men, verledene week, in onze met oorlog niets te maken hebbende Stad heeft binnengebragt, er op spekuleren, ons ook Vrijdom van belastingen te bezorgen? Het geneesmiddel zoude dan toch wat erger zijn, dan de kwaal.

Maar waarlijk, spotten wij niet! de zaak is te schrikkelijk ernstig, om er mede te spotten.

Wij noodigen, voor het overige, elk een', die zich de ligging der twee Kruidmagazijnen hier ter Stede niet zoo bepaaldelijk voorstellen kan, en wien het gevaar van het mogelijke springen eens Magazijns en de ijselijke gevolgen, die het voor eenige honderden huizen en menschen te Groningen na zich zou slepen, niet tot zijne schande onverschillig is, vriendelijk uit, om met eigene oogen die ligging eens op te nemen, en daartoe, ter weerskanten van de *Boteringepoort*, den weg onder langs den wal even op te gaan. Hij zegge ons dan, of men gevaarlijker ligging voor zulke, van dood en verderf zwangere bergplaatsen, voor zulke mogelijk-toekomstige Hellen van verwoesting kunne uitkiezen (2). Eenige wei-

(1) Men heeft van wijlen onzen Vaderlandschen Dichter A. LOOSJES een Treurspel, tot dat ongeluk betrekking hebbende, onder den titel van *Amelia Fabricius, of Delft door Buskruid verwoest*. Het heeft, tot Motto de twee volgende dichtregels van VONDEL:

Verbouw een eeuw en KRESUS schat,

Een vonk, een blik verwoest een Stad.

Delft heeft nog een paar malen buitendien door het springen van Kruidmakerijen, buiten de Stad liggende, geleden.

(2) Men zegt, dat een groot deel van het kruid niet in de Kruidmagazijnen, maar in de kazerne of gewelven bij dezelve binnen in den wal gekomen is. Maar kan daar dan niet op de eene of andere wijze eene vonk of vuursprank in doordringen, en zal dan de losbarsting, naar mate zij meer besloten is, niet des te heviger

schreden van ieder Magazijn af heeft men eene rij huisjes, waarin onophoudelijk vuur gestookt wordt, van hetwelk men (zoo zulk een dichterlijk beeld hier te pas kwame) zou kunnen zeggen, dat het misschien bij dag en nacht hunkert en vlamt op de gelegenheid, om zich met het kruid, dat daar in deszelfs onmiddellijke nabijheid oopengetast ligt, ten verderve der Stad te vermaagschappen. En toch is dit niet blootelijk een Poëtisch denkbeeld, maar zeer waar ook. Waar is het, maar al te waar, volgens de treurige ondervinding van alle tijden, dat, gelijk de onsterfelijke Hoogduitsche Dichter SCHILLER in zijn beroemd LIED DER GLOCKE gezongen heeft, *de Elementen het gewrocht van Menschenhanden haten*.

Denn die Elemente hassent

Das Gebild der Menschenhand.

Alle vuur in onze woningen is bij een gemuilband en geketend Monster te vergelijken, dat slechts op het gewenschte oogenblik loert, waarin het zijne banden losrijten en zich aan het bloed zijner door hetzelfde besprongene prooi zat brassen kan.

Dan staat voorts, gelijk wij in de vorige Courant zeiden, vlak bij ieder Magazijn aan of op den wal en hoog boven de Magazijnen verheven een Windmolen, die daar als geplaatst schijnt, om den bliksem uit te dagen zijne schichten derwaarts heen te slingeren, en dien men waarlijk (zouden Spotters zeggen) bij zulk eene plaatsing eer in *Kampen*, dan in *Groningen* verwachten zou. Herinner u toch, Lezer! hoe menigmaal hier bij en om de Stad molens door het onweer getroffen zijn. Herinner u, hoe nog maar vóór zeer korte jaren een Molen op den wal tusschen de *Boteringepoort* en de *Haven*, niet ver van een der Kruidmagazijnen, geheel is afgebrand! Herinner u nogmaals, hoe in het algemeen hier in Groningerland zelden een onweer plaats heeft, of men hoort, dat het hier of daar heeft ingeslagen. Hoe moeten wij dan nu bij de menigvuldige donderbuijen, die in den zomer hoven onze Stad losbarsten, en Hemel en aarde daveren doen, voortaan wel te moede zijn? Hoe moeten wij, tot aan de keel toe met kruid volgepropt, te moede zijn, als er in de buurt der Magazijnen eens brand ontslaat, gelijk vóór een paar dagen in de Kazerne aan het *Nieuwe Kerkhof* reeds heeft plaats gehad? Hoe moeten wij te moede zijn bij zwaren storm, bij strenge vorst, bij gesloten water, (als de brandspuiten niet werken kunnen)? Hoe, in de lange, doodsche, akelige winternachten? Hoe, als wij hooren, dat het kruid soms uit de tonnen gestort, het aan een gepakte verwerkt en gedroogd moet worden, en wij dan aan de ligtzinnigheid denken, waarmede, ook bij de grootste voorzorg van hoogere Krijgsbeambten, deze arbeid door onderhoorigen soms wordt verrigt? Is het niet schrikkelijk (vragen wij al weer), als men er over nadenkt, en heeft ieder Inwoner van Groningen, heeft ieder Vader van een huisgezin niet het regt, ja, is het niet zijn dure plicht zijne grieven hierover openlijk uit te hoezemen en alle Autoriteiten, alle personen, die in dezen bij de Hooge Regering iets vermogen, te bidden en te bezweren, gelijk wij bij dezen doen, dat zij toch hunne pogingen aanwenden, om dien berg van angst en zorgen, die thans op deze Stad drukt, van dezelve afgewenteld en de schrikkelijke hoeveelheid kruids, die binnen onze wallen, zonder dat de dringende nood des Oorlogs zulks regtstreeks vordert, opeengestapeld ligt, naar elders vervoerd te krijgen? (3) Hoe lang toch zullen wij anders voor een vroeg of laat verderfelijke ontkiemen van dat zaad des doods en der verwoesting, voor een mogelijk ontwaken dier slapende vlammen hier ter Stede niet wel sidderen moeten! Hoe vele jaren kunnen wij dan niet wel bij elk onweer, bij den geringsten brand aan den Noordkant der Stad in de pijnlijkste ongerustheid verkeeren! En ach, zoo het bij die bloote ongerustheid en angst dan nog maar bleve, en zoo de vrees voor het Onheil niet ten eenigen tijde op de schrikkelijkste wijze in het Onheil-zelf verkeeren mogt! — God, de Albarmbartige en Algenadige, moge deze Stad bewaren, maar wij zeggen nog eens, dat het roekeloos en onverantwoordelijk is den Almagtige op zulk eene wijze als het ware uit te tarten; en, zoo ooit de ontploffing van een Kruidmagazijn hier ter Stede plaats mogt grijpen, zou 's Hemels vloek en die van eene geheele Stad en Land elke Militaire en Burgerlijke Magt treffen, die het hare heeft kunnen doen, om zulk eene schrikkelijke ramp te verhoeden, en die het intusschen niet gedaan heeft!

CIVIS GRONINGANUS.

ger zijn? Daarenboven weet elk een hier zeer wel, dat die onderwalsche bergplaatsen veel te vochtig zijn, om op den duur het kruid in dezelve te kunnen bewaren, en dat men dus van zelve wel weer tot de Kruidmagazijnen zijne toevlucht zal moeten nemen. En dit maakt dan alweer een nieuw vervoer en daardoor nieuw gevaar onvermijdelijk.

(3) Dat Rekesten van Partikulieren hier niets baten, is vroeger bij herhaling gebleken. Maar de Heer Gouverneur, de Heer Generaal dezer Provincie, de Achtbare Regering dezer Stad, verschillende hoogere en lagere Ambtenaren hier ter Stede, die ambtsbetrekkingen of invloed in 's Hage hebben, deze zullen misschien bij de Hooge Regering iets vermogen. Aan de geruststellende, zacht paaijende verzekeringen van deze en gene Krijgslieden hechte men niet. Zij hebben dezelve ten allen tijde gegeven, en hoe vele Kruidmagazijnen zijn er intusschen elders niet wel gesprongen! In sommige oorden van Duitschland, gelijk wij gehoord hebben, duidt men zelfs bij de sterkste Vestingen tegenwoordig geene Kruidmagazijnen meer, ten zij in geval eener onmiddellijk op handen zijnde belegering.

IETS OVER SCHAAPSTEELT EN WOLVERBETERING.

Dezer dagen kwamen mij ter hand de punten van beschrijving bij Directeuren der *Nederlandsche Huishoudelijke Maatschappij te Haarlem* aan de departementen gezonden. Hetzelve bevat, onder anderen, eene voordragt van den Hoogleraar A. NUMAN, omtrent de opbeuring der Schaaпsteelt en Wolverbetering. Besloeg dit belangrijke stuk niet te veel plaats, zoo zoude ik hetzelfde gaarne geheel ingezonden hebben, terwijl ik nu de volgende uittrekselen aanbiede, die ik vertrouwen mag in deze landprovincie met bijzondere belangstelling zullen worden gelezen:

» Dat de Schapen, in den volksrijkdom van Noord-Nederland, volgens eene gemiddelde berekening, ruim 4½ millioenen guldens beslaan, terwijl de Wol, als een voorwerp der eerste en onontbeerlijkste levensbehoeften, eene jaarlijksche opbrengst van ongeveer 1½ millioen guldens geeft, zoodat deze teelt overwaardig is, dat er pogingen worden in het werk gesteld, ten einde de voordeelen, daaraan verbonden, niet alleen te bevestigen, maar dezelve, zoo veel mogelijk, te vermeerderen. Hiertoe zal als een voornaam en eerste middel moeten dienen, dat de wol, als grondstof, zoo worde verbeterd, dat dezelve, meer dan thans het geval is, de geschiktheid verkrijgt tot het vervaardigen van velerhande stoffen, waartoe de inlandsche Wollen, zoo als dezelve zijn, niet voldoende worden geacht, alsmede om dezelve die hoedanigheid te doen erlangen, dat zij meer en meer bij den buitenlander gewild worden."

» Om van de pogingen tot verbetering der inlandsche Wollen de gewenschte uitwerking te kunnen verwachten, is het noodig, dat de Voortbrenger een gewild vertier vindé voor zijne grondstof; en hiertoe is de welwillende medewerking van den Fabrikant en den Handelaar volstrekt noodig."

» Alle zullen daaraan tijdelijk iets moeten opofferen, om later alle geëvenredigde voordeelen te genieten. De Fabrikant zal den Schaaphouder behooren te onderrigten, welke hoedanigheden de Wol, naar omstandigheden van smaak en behoefte, voor onderscheidene Fabrikaten, moet bezitten, hem de gebreken moeten leeren kennen, die de deugzaamheid der Wol en hare waarde verminderen, of voor de verwerking ongeschikt maken, terwijl de Handelaar op dezelfde wijze den Voortbrenger dient bekend te houden met de Wolsoorten, die door den buitenlander het meest worden gezocht, en welke eigenschappen deze grondstof voor den handel vooral gewild maken.

» Men heeft toch van dusdanige vereenigde pogingen, in andere Landen, alwaar de Wolteelt tot de voornaamste voortbrengselen van den Landbouw behoort, de beste uitwerking ondervonden. Het is vooral, sedert men in het welbegrepen belang van den Voortbrenger, den Handelaar, en Fabrikant, geoordeeld heeft, met ter zijde stelling van te ver gedrevene eigenbaatzucht, de handen te moeten in één slaan, dat alle daarbij huone rekening vinden. Tot dit oogmerk bestaan er Maatschappijen of Vereenigingen, meestal in die steden, alwaar de voornaamste wolmarkten worden gehouden, zamengesteld uit Wolhandelaren, Fabrikanten, en Schaapsfokkers. Deze vergaderen op bepaalde tijden, meest na den afloop der wolmarkten, die in of kort na den scheertijd plaats hebben. In dezelve wordt gehandeld over al hetgeen, wat de wol betreft."

» De overwegingen dienaangaande worden door den druk gemeen gemaakt, of anders verspreid, kunnende de Schaaphouder zich dezelve ten nutte maken. *De vrye en openbare markten verzekeren bovendien den Voortbrenger, door den toevloed en de mededinging van Handelaars, uit alle oorden en vreemde Landen, die eenredige prijzen, welke de Wol, naar hare deugzaamheid en soort, volgens den doorlopenden prijs, waardig is.*

» Dat dergelijke middelen, welke elders zoo zeer aan de Schaapsfokkerij en Wolteelt bevorderlijk zijn, ook bij ons op deze aangelegenheid voordeelich zouden kunnen werken, laat nauwelijks eenigen twijfel over."

» Ofschoon de verwezenlijking daarvan niet voetstoots moge kunnen tot stand worden gebragt, en de invoering dezer maatregelen ook niet alle regtstreeks onder het bereik der Maatschappij gelegen zijn, zoo heb ik gemeend dezelve niet onaangeroerd te moeten laten, deels om te herinneren aan de moete en den ijver, welke men zich elders voor deze zaak geeft, deels om met een woord aan te toonen, dat de opbeuring van de Schaaпsteelt en de verbetering der Wol niet alleen afhangt van den Voortbrenger, noch door dezen kan worden bewerkt, ten zij hij daarbij de ondersteuning en krachtdadige en welwillende medewerking ondervindt van den Fabrikant en Handelaar, terwijl verlichte en vermogende lieden daaraan met nut behulpzaam zullen kunnen zijn. Aan het voordeelich vertier die-

Mogten deze gedachten door den verdienstelijken Hoogleeraar NUMAN niet te vergeefs ter nedergesteld zijn, maar dezelve in ons rijk rijpe vruchten dragen voor een' belangrijken tak der Landhuishouding. Laat ons ter bevordering daarvan ons haasten, om na te volgen, wat elders nuttig bestaat, of wel daarin anderen voorgaan. Dat ook dit Gewest in dezen niet ten achteren blijve en ook deze Stad daarvan partij trekke, waartoe zij zoo wel gelegen is!

De waarneming der zonsverduistering op den 15 II. is door het schoonste weder begunstigd geworden, en bijna allen hebben, uit hoofde van den Zondag, aan haar deel kunnen nemen.

Bij deze gelegenheid deelt ik de volgende opmerkingen mede:

De uitdrukking *zonverduistering*, hoe algemeen ook gebruikelijk, is niet juist. Alleen een op zich zelf donker en lichtloosend lichaam is voor verduistering vatbaar en ondergaat zoodanige, wanneer het van het uitloeiende licht geheel of gedeeltelijk wordt beroofd; doch de zon kan niet verduisterd worden.

Van eene zoogenoemde *zonverduistering*, hoe groot die ook schijne, blijft de zon het haar eigendommelijk licht onverminderd bewaren, en de volheid van hetz-lve uitstroomen door de on eindige ruimten, waarin de donkere hemellobben zweven, die om haar weutenen. Men zoude zich dus juister uitdrukken, wanneer men het verschijnsel, waarbij de maan door tussehenplaatsing de lichtstralen der zon onderschept, niet *zonverduistering*, maar *aardverduistering* noemde.

De Chaldeische Periode schijnt oppervlakkig een zeer gemakkelijk middel aan de hand te geven, om zons- of maansverduisteringen te berekenen. Intusschen is zij, nader be chouwd, daartoe zeer weinig geschikt. Op zijn best kan men door behulp van haar niets meer bepalen, dan de wederkeering der verduistering in het algemeen, zonder aanwijzing van bepaalde streken of plaatsen.

Ik laat hier eene tafel volgen van de zonsverduisteringen in het nog toekomstig gedeelte van de XIXde eeuw, die in Nederland zichtbaar zullen zijn. De berekening is geschied door den sterrekundige *Haitlaschka*.

G. H. v. S.
(Overijsselsche Courant.)

Het is niet gemakkelijk in ons land een voorwerp te vinden, dat niet met directe of indirecte belastingen bezwaard is. Wij betalen belasting voor de spijze, die onzen honger stillt, en voor den drank, die onzen dorst lescht; voor het zonnelicht, dat do r onze vensters dringt en voor de gordijnen, die het zelve afweren; voor den stoel, waarop wij zitten, en voor het bed, waarop wij liggen; voor de deuren, waardoor men in zijn huis komt en voor de schoorsteen, waardoor de rook er uit gaat; in één woord, voor al wat de mensch in den tegenwoordigen stand der Maatschappij noodig heeft, zoo wel voor de meest onbezielijke voorwerpen van werelde, als voor de eerste benoodigdheden des levens. Zelfs is het niet goorloofdad, dat men, volgens het bijbelsche gezegle, in het zweijns aanschijs zijn dagelijksch brood trachte te winnen; men moet vooraf het regt daartoe koopen door middel van een patent.

Exc. den minister van financiën, dd. 14 April 1881. Daarbij wordt den schatters voorgeschreven, om inzage te vorderen van geslotenre kisten, kasten, kabinetten, ladefakets en andere bergplaatsen, waarid zich voorwerpen mogten bevinden, aan de belasting op het mobilair onderworpen.

Wanneer een land het ongeluk heeft in de magt des vijands te vallen; wanneer een vreemde overweldigde er wetten voorschrijft; wanneer zijne roofzuchtige onderbevelhebbers brandschattingen heffen op de verdrukte bevolking, dan ziet men dikwijls vreemde horden de woningen der burgers binnendringen, kisten en kasten opensluiten, en het aandeel bepalen, dat een ieder aan de voeten des overwinnaars zal hebben neder te leggen. Maar dat een soortgelijk stelsel van wantrouwen en inquisitie zou worden ingevoerd in Nederland, terwijl een Vorst uit het Huis van Oranje op den troon zit, die de vrijheden zijner onderdanen steeds beschermt en handhaaft, die door deze wederkeurig wordt hemind en vercerd; neen, dit verwachtte, dit verdiende de Natie niet!

Men zegge niet, dat de burgers de schatters van het mobiliair uit hun huis kunnen weren, door namelijk de waarde van hun mobiliair te doen berekenen naar evenredigheid der huurwaarde. Bij de wet wordt aan belastingsschuldigen de bevoegdheid verleend, om of dit te doen, of een schatting te vragen naar mate zij denken, dat het eene of het andere hun voo deliger zal zijn. Het is derhalve strijdig met de bedoeling der wet, om de schatting zoo moeilijk en zoo vexator te maken, dat de belastingsschuldige wordt genoodzaakt zijne toelugt te nemen tot de berekening naar de huurwaarde. Daardoor toch soude het wettelijke alternatief beperkt, en het regt verkort worden, dat de wetgever aan de burgers heeft toegekend.

Al ware de maatregel, waarover wij handelen, noodig, dan zoude dit niets anders bewijzen, dan dat de belasting zelve, die een zoodanig middel van executie verdort, onbestaanbaar is met de Nederlandsche zeden. Maar die maatregel kan te minder goedgekeurd worden, omdat dezelve onnoodig is. Voor eenen schatter van beroep, die de inrigting van talloze huizen ziet, wiens dagelijksch werk het is, het bedrag van het mobiliair te waarden, voor eenen zoodanigen kan het niet moeilijk zijn, de waarde van hetzelve zich in een huis bevindt, met genoegzame juistheid op te maken uit den uiterlijken toestand der verschillende kamers, uit de hoeveelheid en de kostbaarheid der meubelen. En zoo deze maatstaf hem ooms mogt misleiden, dan zal zijne dwaling cer ten voordeele, dan ten nadeele van het land strekken, dan zal hij eer te veel, dan te min vermoeten van den inhoud der gesloten bergplaatsen. Gewoonlijk toch is in onze eene van vertooning de waarde der weggesloten en voor het oog verborgene goedereu minder, dan de glans der zichtbare meubelen belooft.

De minister van financiën schijnt overigens zelf het bezwarende gevoeld te hebben van de nieuwe instructie, aan de schatters gegeven. Zijn Exc. gelast hun namelijk, om de inzage der gesloten kisten, kasten, kabinetten, enz. te vragen met *alle bescheidenheid*. Maar gelijkt dit niet naar eene bittere ironie? Is het mogelijk met bescheidenheid datgene te doen, wat de onbescheidenheid zelve is? Evenmin als een dief eerlijk kan zijn, wanneer hij aan den eigendom van een ander' zijne schandige hand slaat; evenmin als een woekeraar liefdadig kan genoemd worden, wanneer hij van den geldopnemer twintig of dertig pCt. vordert, evenmin kan een schatter bescheiden zijn, wanneer hij inzage moet vorderen van hetgene de burger in kisten en kasten heeft weggesloten. Doch de bescheidenheid krijgt een nog zonderlinger aanzien, wanneer men de resolutie van den minister ten einde toe leest, wanneer men daar ziet, dat de burger, die niet voldoet aan de met *alle bescheidenheid* gedane vordering der schatters, bedreigd wordt met eene boete ten bedrage van het *twintig* dubbele der belasting, waaraan de weggesloten voorwerpen zijn onderworpen.

De voorschriften, die wij gispjen, zijn vevvat in eene resolutie van den minister, die nog spoediger kan worden ingetrokken, dan deselve is uitgevaardigd. Lateu wij hopen, dat Z. Ekc., na nadere overweging van deze en meer andere bezwaren, welke tegen deselve kunnen ingebracht worden, nog vóór de uitvoering, van zijn besluit zal terug komen, en van eenen maatregel afzien, die buiten twi-
fel, wanneer deselve in werking wordt gebragt, tot vele moeilijkheden zal aanleiding geven.

(Handelsblad.)

Binnengekomen te Amsterdam, den 14 Mei: H. H. Middell, de 4 Gezusters, van Dantzic, - K. R. van Laten, de 3 Gezusters, van Hamburg, - den 16den: R. C. Jaski, de jonge Gerbrand, van Suriname, - A. A. Borgman, de Vr. Alida, J. J. de Boer, de Goede Hoop, B. H. Pot, Johanna Margaretha, en Eilt A. Doewes, Geerdina, alle vier van Cardiff, - R. C. Hazewinkel, Margaretha Cornelia, van Gloucester, - Lodewijk K. de Jonge, de Vr. Hendrika, en H. B. Engelsman, Christina, beide van Hull, - H. C. Sap, Jantina Annegina, van Sunderland. — In het Vlie, den 12 Mei: H. G. Lever, Catharina, en den 15den: S. Pinksterboer, Goede Hoop, beide van Newcastle, - K. H. Plukker, Martha Alida, van Sunderland. — Te Brielle, den 13 Mei: W. J. Warnekes, Margaretha Susanna, van Emden, - den 14den: B. J. Potjewijd, Agatha, van Stockton. — Te Rio de Janeiro, den 22 Febr.: Eilt E. Hoeksma, de Koophandel, van Amsterdam. — Te Marseille, den 6 Mei: Melle Melles Pot, junior, Catharina, en Geert B. Flik, de Onderneming, beide van Rotterdam, - den 7den of den 8sten: W. J. Zelling, Helena Jacoba, van Amsterdam. — Te Port à Port, den 1 Mei: J. H. Potjer, de Jufvrouw Fresina, van Amsterdam. — Te Bordeaux, den 5 Mei: H. H. Koster, Mertina Jantina, van Rotterdam, - den 7den: Gerben Wytzens Hellinga, de Hoop, van Amsterdam. — Te Nantes, den 4 Mei: H. D. Klatter, het Vertrouwen, van Hamburg. — Te Pontrieu, den . . . April: R. J. Klunder, Jacobina, van Liban. — Te Rouan, den 8 of 9 Mei: A. H. Bekkering, de Vr. Gesina, van Stettin. — Te Calais, den 8 Mei: D. H. Duit, Maria, van Memel. — Te Duinkerken, den 9 Mei: J. K. de Boer, de Jufvrouw Maria, van Koningsbergen. — Te Liverpool, den 10 Mei: H. T. de Jonge, Jantina Engelina, van Rotterdam. — Te Fisherry, den . . . : H. H. Scholten, de Jufvrouw Hendrika, van Rotterdam. — Te Kirkaldy, den 7 Mei: G. S. Brouwer, de jonge Pieter, van Amsterdam, - R. J. Dood, de Vr. Christina, van Rotterdam. — Te Dundee, den 7 Mei: J. J. Swart, Willemina Laurentia, van Rotterdam. — Te Bremerhaven, den 11 Mei: Jan Teens Teensma, de Vr. Grietje, van Amsterdam. — Te Tonnningen, den 11 Mei: J. S. Vegter, Harmina, van Petersburg n. Rouaan, - E. R. Zoutman, Geertruida Hendrika, van Amsterdam n. Stettin, - M. L. de Boer, de Vr. Margaretha, van Rotterdam n. Rostok. — Te Rendsburg, den 12 Mei: J. D. Flik, Johanna Hillegonda, van Amsterdam n. Riga, - P. F. Visser, de 2 Gebroeders, van Amsterdam n. Koningsbergen. — Te Osterrüser, den 27 April: Kapit. Mulder, Rensina, van Groningen, - T. A. Hansen, Fortuna, en K. H. Meijer, de Morgenster,

Vertrokken uit het Vliec, den 12 Mei: Jan R. de Boer, de jonge Martinus, naar Kirkaldy, - Roelof Reinders, de jonge Rose, naar Petersburg, - G. Veenema, Alberdina, naar Aarhuus, - den 13den: R. R. de Jong, Frauke Knelsina, naar Petersburg, - den 16den: W. A. Wijkman, Fennegina Elisabeth, naar Dantzig, - T. F. Harding, Hendrika, naar Drobach. — Uit Brielle, den 14 Mei: H. J. Waterborg, de 6 Gebroeders, naar Duinkerken. — Uit Duinkerken, den 4 Mei: J. H. Jonker, Gesina Harmina, naar Petersburg. — Uit Osterrüsoer, den 27 April: J. G. Lukje, de Liefdadigheid, H. H. de Weerd, junior, Ypeus, H. J. Tiddens, de Vriendschap, en J. Stuveling, Petronella Catharina, alle vier naar Holland. — Uit Warnemunde, den 7 Mei: D. H. Drewes, Afina, naar Stettin. — Uit Dantzig, den 3 Mei: R. P. Duit, de Vriendschap, naar Edam.

Tot zekere sluiting van het Tooneel:

Abonnements-Kaartjes zijn ten Huize van den Heer KONING, tegen Abonnementsprijs, te bekomen.

op ZATURDAG, den 21 Mei, des avonds te 9 uren, ten Huize van Mejuf-
vrouw de Wedw. J. S. BONTEKOE, aan de Groote Markt.

* * De Heer P. MARTIN heeft het genoegen, — onder dankbetuiging van het gunstig onthaal, hetwelk zijn KABINET van MECHANISCHE-, ACROBATISCHE- en ANATOMISCHE KUNSTWERKEN, zoo mede zijne WASSEN BEWEEGBARE en ONBEWEEGBARE BEELDEN, door het geëerde Publiek ten deele is gevallen, — te berigten, dat de finale sluiting ter bezigtiging van hetzelfde plaats zal hebben op ZATURDAG, den 20 Mei 1836.

zal het Gezelschap STIERMARKSCHE ALPENZANGERS, uit hoofde van de
ondervondene algemeenen bijval, op MAANDAG, den 23 Mei 1836, des
avonds te half zeven, een Tweede CONCERT geven; zullende alsdan weder-
om andere hunner bevalligste Liederen gezongen worden.

** GRONINGEN den 13 Mei 1836. Mijne Echtgenootte Vrouwe FRANÇOISE
 ISABELLE HENRIETTE DE RANITZ beviel gisteren na den middag van eenen
 ZOON, welke echter dezen morgen te half vier tot onze droefheid overleed.

W. H. DE SAVORNIN LOHMAN.
 ** Mijne geliefde Echtgenoot JOHANNA WILHELMINA ADOLPHINA KUIPERS
 beviel heden nacht voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER.
 WEIDUM H. S. DIJKEN,
 den 15 Mei 1836. Predikant.

Dienende tevens als bijzondere kennisgeving.
 ** GOINGA den 17 Mei 1836. Heden beviel voorspoedig van eenen wel-
 geschapenen ZOON BERENDINA NOORMAN, geliefde Echtgenoot van
 JAN HINGST.

** Getrouwd :
 GROENINGEN
 den 17 Mei 1836.

STEVEN VAN HOORN,
 van Amsterdam,
 met
 CATHALINA DIJK.

den 18 Mei 1836.
* * * Heden zijn getrouwd:
GRONINGEN
den 18 Mei 1836.

* * GRONINGEN den 18 Mei 1836. Heden overleed, na een zeer smartelijk lijden van een half jaar, ons jongste Zoontje **ANDREAS GEERT SPIJ-KERMAN**, in den ouderdom van 2½ jaar.

Familie en Vrienden gelieven deze als eene bijzondere kennisgeving aan te merken.

R. G. RIJKENS.

M. RIJKENS, geb. WOLDENDORP.
 ** Heden morgen te 4 uren overleed, na eene langdurige sukkeling, tot mijne bittere droefheid, mijn veel beminde Echtgenoot, de Wel Eerw. Zeer Geleerde Heer JAN BREMER, Predikant bij de Hervormde Gemeente alhier, in den ouderdom van bijna 45 jaren, na eene gelukkige echtvereeniging van bijna 21 jaren, mij nalatende zes Kinderen, die alle het zwaar verlies nog niet kunnen beschouwen.

den 13 Mei 1836.

* * Heden namiddag omtrent 5 uren overleed onze geliefde Moeder K. KASZENS, Wedw. E. DEELMAN, in den ouderdom van bijna 68 jaren.

GRONINGEN
den 14 Mei 1836

den 14 Mei 1886. Namens mijne broeders en Zusters.
 ** Heden namiddag te 5 uren overleed , na eene langdurige ongesteldheid ,
 in den ouderdom van bijna 69 jaren, mijn geliefde Echtgenoot MEINDERT
 JACOBS JUURSEMA, in leven *Deurvaarder bij het Vrederegert van het Kanton*
de Leek, na eene echtverbintdenis van bijna 49 jaren, nalatende zes Kinderen,
 welke allen het verdies kunnen beseffen.

Strekken de tot bijzondere en algemeene kennisgeving aan Familie en Bekenden.

LEEK
den 18 Mei 1836.

I. J. OSSEBOER,
Wedw. M. J. JUURSEMA.

* * Bij J. OOMKENS is gedrukt en bij J. OOMKENS, Jzoon, en verder alom te bekomen :

Verzameling van uitgelezene VERHANDELINGEN over de LEER van de ZIEKTEN der KINDEREN, door S. BLEEKRODE, Math. Mag. Philos. Nat. Med. et Art. Obst. Doctor. Overgenomen uit de voornaamste Geneeskundige Werken en Tijdschriften. Eerste Stuk. In gr. 8vo, à f 1—50.

De Boekdrukker **J. OOMKENS**, te Groningen, heeft aan het Gemeentebestuur zijner woonplaats ter Vertaling vertoond: **DOMINIK HORIX, Anleitung zur Liqueur-Fabrication, und Bereitung sämmtlicher Parfümerieën.** Mannheim 1836.

* * Bij W. ZUIDEMA, te *Groningen*, zijn gedrukt en mede alom te bekomen:

I. *H. TIMMER*, PROEVE eener theoretische en practische Menschkunde.
3de of laatste Deel, f 2 — 75.

II. *B. BRUGSMA*, BRIEVEN over eene Reis naar *Oldenburg, Bremen, Hannover* en *Osnabruck*, met opmerkingen bijzonder ten aanzien van het *Lager Onderwijs*. f 2—00.

III. Het CHRISTELIJK GELOOF van SCHLEIERMACHER in verband tot het Rationalismus beschouwd, door J. H. REDDINGIUS, Gz., Theol. Doct. en Predikant te Hoogerveen, f 0 — 75.

IV. *HUGONIS GROTHII ANNOTATIONES* in Novum Testam. *Denuo*
emendatus editae. Vol. IX, continens Indices. f 3—40.
Hetzelfde Werk, 9 Deelen compleet f 30—00.

De Boekverkooper H. EEKHOFF, Hz. geeft thans uit het VIERDE VERVOLG VAN DEN CATALOGUS zijner **LEESBIBLIOTHEEK**, bevattende eene verzameling van ruim vierhonderd der nieuwste en meest geachte GESCHIEDENISSEN, LEVENS- en REISBESCHRIJVINGEN, ROMANS, TOONEELSTUKKEN en ANDERE FRAAIJE WERKEN, makende te zamen, met de boeken van den eersten CATALOGUS en DRIE VERVOLGEN op denzelfden, thans een aantal uit van ongeveer VIERDUIZEND verschillende Nederduitsche en VIJFTIENHONDERD Hoogduitsche en Fransche Werken. De prijs van dit VIERDE VERVOLG is 5 cts., en van den kompletten Nederduitschen Catalogus 50 cts.; die van de Hoogduitsche en Fransche Boeken à 20 cts.

